בלוטיקע טעג

ראמאן פון אידישן לעבן אין דער צייט פון די ערשטע יארן פון דער וועלט מלחמה

פון י. נאַרטאן

(פארטזעצונג)

פאן זאלעסקי איז בלאס נעווארן, ער האט אפגעלאזן טויבע'ן אין ער האט זיך איינגעהערט.

איצט האט ער דערהערט קלאר א גע־מיש פון מענשלאכע שטימען אין א קראַכץ פון דער טיר. דער דערשראקענער פאליאק האט נעוואלט אריינלויפן פון צימער; אבער אין חעם דאזיקן אויגנבליק איז די טיר אויפגעבראכן נעווארן אין ער איז אריינגעלאפן אין די ארעמס פון שלמה ראנאווין מיט זיינע חברים.

— דאס איז דאך ראנאווין ! — דער רעוואלוציאנער ! — האט דער פאליאק א געשריי נעטאן אין ער איז נעווארן בלאס ווי קרייד.

— יא, דאס בין איך, דו לומפ ! — האט ראנאווין נעגטפערט, א פאַפ טוענדיק דעם פאליאק ביי'ם קאפן, — ערגד לאך ווענסטו זיך אויך איבערצייגן, אז ציט יעדער איד חנפ'ט זיך צו דעם פרייַ אין זיינט צו אים מהיפות.

ער האט איצט חערזעגן דער אריסער טויבע'ן לינן א געבונדענע אין ער האט מיט'ן פעסער שנעל איבערגעשניטן די שטרי.

— איך ווייס ווייפיל דו האסט איבער־דיסטשע אפיצער, ווערבער האט נעהאלטן פון דיר ראכע נעמען ?

פון דער מיידל'ס אויגן האבן זיך נע־נאסן טרערן, אלס זי האט שנעל אריסגע־וואנדן אויף זיך אירע קלייַדער. איר נע־זיכט האט זיך באנאמן מיט א טיפער רויטקייט פון שאנדע, וואס מיענער האבן איר נעזעהן האלב נאקעט; נאר וועגן זי איז שוין נעווען אנגעטאן מיט זי אריינ־נערופן אין צימער סעמיאנען מיט די אנ־דערע חברים.

— מירקין אן בלוישטיין, — האט זי נעזאגט, — זאלן בינען דעם פאליאק אן א עשרי נעטאן אין ער איז נעווארן בלאס ווי קרייד.

— יא, דאס בין איך, דו לומפ ! — האט ראנאווין נעגטפערט, א פאפ טוענ־דיק דעם פאליאק ביי'ם קארק, — ערגד לאך ווענסטו זיך אויך איבערצייגן, אז ציט יעדער איד חנפ'ט זיך צו דעם פרייַ אין זיינט צו אים מהיפות.

ער האט איצט חערזעגן דער אריסער טויבע'ן לינן א געבונדענע אין ער האט מיט'ן,